

Pia Lindgren

Fra: TMFKP Sekretariat
Emne: Svar på politikerspørgsmål fra Helle Jønch (C) d. 31. marts 2023 ang. handicapparkeringsplads, edoc: 2023-0140895

Fra: TMFKP BPM Rådhuspost
Sendt: 13. april 2023 12:52
Til: Helle Jønch (Borgerrepræsentationen)
Cc: Anne-Christine Edda Fischer
Emne: Svar på politikerspørgsmål fra Helle Jønch (C) d. 31. marts 2023 ang. handicapparkeringsplads, edoc: 2023-0140895

Kære Helle Jønck, MB

På vegne af Lena Kongsbach, vicedirektør for Bygge-, Parkerings- og Miljømyndigheden, fremsendes vedhæftede svar på din henvendelse af 31. marts 2023 vedr. handicapparkeringsplads.

Med venlig hilsen

Stine Dalsø Bredager

Politisk koordinator
BPM Sekretariat

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen
Bygge-, Parkerings- og Miljømyndighed



Besvarelse vedrørende spørgsmål om handicappladser

Medlem af Borgerrepræsentationen Helle Jønck (C) har den 31. marts 2023 stillet følgende spørgsmål til Teknik- og Miljøforvaltningen.

Spørgsmål

1. Hvilke mulighederne har Københavns Kommune (KK) for sammen med en borger/beboer med handicap på dennes vegne at gå i dialog med en privat grundejer, hvis denne borger/beboer med handicap, har fået afslag fra den private grundejer på en ansøgning om at få etableret en handicapparkeringsplads?

- Hvis KK indgår en dialog med den private grundejer, og det heller ikke her lykkes at nå frem til en løsning – har KK så eventuelt hjemmel til at ekspropriere mhp. at etablere en handicapparkeringsplads, og hvis ja, hvilke krav skal være opfyldt for at KK kan foretage en sådan ekspropriation?

2. I forbindelse med tildeling af handicapparkeringspladser, opererer forvaltningen så med at der skal være en rimelig afstand mellem bopæl og handicapparkeringspladsen (der selvfølgelig kan variere afhængig af hvilket handicap borgeren/ansøgeren har)?

- Hvis der svares ja til spørgsmål 2: Kan forvaltningen så opgive hvilke rimelighedskriterier der stilles? Og er tidsfaktoren et af kriterierne – fx at det max skal tage borgeren med handicap 10 minutter at komme fra sin bopæl til handicapparkeringspladsen?
- Hvis der svares nej til spørgsmål 2: Vil forvaltning så overveje at indføre en sådan rimelighedsbetragtning (på afstand/tid), og hvis der svares nej hertil, bedes begrundelse herfor angives – er der fx ikke hjemmel til at anlægge en sådan rimelighedsbetragtning?
- Hvis der svares nej til spørgsmål 2: Vil det være muligt at indføre en sådan rimelighedsbetragtning? Hvis der svares ja hertil: Vil borgeren således med denne rimelighedsbetragtning bedre kunne garanteres en handicapplads, og hvad ville det eventuelt koste at indføre en sådan rimelighedsbetragtning?

3. Hvis lovmæssige kriterier for vejbredden forhindrer etablering af handicapparkeringsplads på offentlig vej, i hvilke tilfælde er det så muligt (hvis nogen) at inddrage fortovet (uden at dette dog forhindrer fri passage på fortovet) mhp etablering af en handicapparkeringsplads?

12-04-2023

Sagsnummer i F2
2023 - 5880

Dokumentnummer i F2
82896

Sagsnummer i eDoc
2023-0140895

EAN-nummer
5798009809452

Svar

Spørgsmål 1:

Der er principielt ikke noget til hinder for at indgå en dialog med grundejeren, men forvaltningen har ikke yderligere mulighed for at følge op på dialogen med egentlig handling, som forpligter grundejeren til at reservere en parkeringsplads til sin beboer. I sidste ende er det derfor grundejerens prioritering, hvilket kommunen ikke har handlemuligheder overfor.

For så vidt spørgsmålet om mulighederne for ekspropriation af den private vej, bemærkes at ejendomsretten er sikret efter grundlovens § 73. Det kræver derfor udtrykkelig lovhjemmel at ekspropriere privat ejendom, og ekspropriationen skal være båret af hensyn til almenvællets behov. Forvaltningen vurderer ikke, at der er hjemmel til at ekspropriere privat ejendom alene med det formål at kunne anlægge en parkeringsplads til en person med handicap. Ekspropriation som kommunen lovligt kan foretage, er blandt andet hjemlet i lov om offentlige veje og vedrører ekspropriation af privat areal i forbindelse med udarbejdelse af lokalplaner og byggeprojekter, som er nødvendige for at kunne føre projektet ud i livet af hensyn til almenvællet.

Spørgsmål 2:

Afstanden fra bopælen indgår i vurderingen ved ansøgning om en handicapplads, som er reserveret til et bestemt køretøj. Forvaltningen inddrager i den forbindelse saglige hensyn som fx den enkeltes helbredsmæssige forhold, kørselsbehovet, varigheden af funktionsnedsættelsen, gangdistance, alternative muligheder for parkering og transport, samt eventuelt trafikale og vejtekniske forhold. I den forbindelse kan den tidsmæssige faktor alt efter omstændighederne også være relevant i afvejningen af, om den enkelte er berettiget til en handicapplads med nummerpladetavle.

Det skal i den forbindelse understreges, at forvaltningen ikke har en fastlagt maksimal gangdistance eller maksimal tid fra bopæl til parkeringsplads som krav for tildelingen af en individuel handicapplads, idet dette ville være at sætte skøn under regel og dermed ulovligt. Forvaltningen har heller ikke sat en vejledende grænse, idet det afhænger af en samlet vurdering af sagens oplysninger.

For så vidt handicapparkeringspladser, som er tilgængelige for alle på offentlige veje, indgår afstanden fra destinationen til handicapparkeringspladsen også som en del af vurderingen i forhold til, om formålet med handicappladsen kan opnås. Det skal bemærkes, at forvaltningen ikke kan inddrage individuelle hensyn, idet en handicapparkeringsplads skal være begrundet i almene hensyn og skal være tilgængelig for en kreds af personer. Alle kan principielt ansøge

om, at forvaltningen undersøger mulighederne for at reservere en offentlig tilgængelig handicapplads, fx nær en lægepraksis eller en offentlig institution – men også i nærheden af sin bopæl – men det vil stadig være almene hensyn, der skal lægges vægt på ved vurderingen. Pladsen vil dog blive etableret så tæt på som muligt, så pladsen er reel anvendelig for ansøgeren i forhold til formålet med den enkelte handicapplads.

Spørgsmål 3:

Der er ikke noget lovgivningsmæssigt i vejen for at inddrage en del af fortovet til handicaparkering fx med bås eller fysisk omlægning af fortovskant. Hvis der etableres en bås halvt på fortovet, skal forvaltningen imidlertid iagttage Vejdirektoratets anbefalinger om niveauforskelle for handicappladser, og det er forvaltningens erfaring, at det kan give et incitament for andre bilister, som derved vil holde ulovligt halvt op på fortovet.

På offentlige veje er der ikke altid den fornødne plads til rådighed til at inddrage fortovet, som er smalt mange steder, ligesom der ofte er cykelsti i stedet for fortov. Forvaltningen forsøger på forskellig vis at finde løsninger ved offentligt tilgængelige handicappladser fx. ved at bruge en del af fortovet, inddrage to parkeringspladser ved skråparkering eller vinkelparkering, eller etablere en handicapplads, hvor der kun er skiltet uden en opstribet bås, alt efter hvad der er muligt.

Forvaltningen kan i øvrigt oplyse, at dimensionskravene til handicappladser gælder for alle handicappladser, men at forvaltningen indhenter og får dispensation fra kravene fra Vejdirektoratet ved etablering af handicappladser med nummerpladetavle, når den konkrete bil kan anvende den smallere parkeringsplads.

Svaret er offentligt tilgængeligt på <https://www.kk.dk/politik/politiske-udvalg/teknik-og-miljoedvalget/politikerspoergsmaal>

Med venlig hilsen

Lena Kongsbach
Vicedirektør